

ПРОФИЛИ

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ ЗА ХУМАНИТАРНИ НАУКИ И
ИЗКУСТВА "КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ" - ВАРНА

БРОЙ 3,
2023/2024 Г.

Свобода

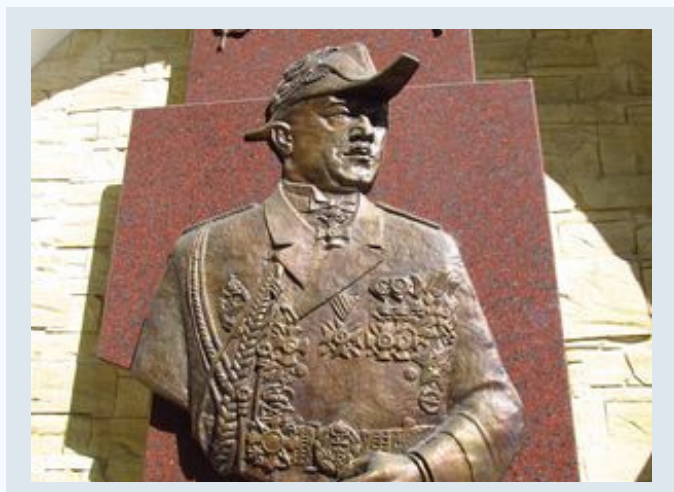

Ако погледнем в тълковен речник, ще видим, че свободата е липса на ограничения, но реално тя носи много повече от това. Свободата носи увереност, сигурност и спокойствие. Именно заради това тя винаги е била на пиедестал за човека. Голяма част от българската история се състои от борба за свобода и независимост. За хората тя винаги е била приоритет, особено след като са видели какво е да я нямат.

През времето, прекарано в училище, не веднъж сме се „връщали“ назад в историята и сме видели не един пример за това какво се чувствали и мислили поробените хора. Знаем и помним български герои, посветили живота си за свободата. Няма българин, който да не е чувал за Христо Ботев например. Неговото творчество ни разкрива какво е да нямаш свобода, а всъщност колко е важна тя за всеки един от нас. Заради това и учим неговите произведения, за да помним какво е всъщност важно в живота. Хората, посветили живота си на борбата за свобода, не само личностна, а и обща за сънародниците си, винаги ще бъдат еталон за това какъв трябва да е свободният човек, защото никой не може да бъде свободен, ако не е готов да се бори за независимостта си.

Никол Генчева - XII Б клас

Контраадмирал Иван Вариклечков

През 2024 г. се навършват 50 години от кончината на контраадмирал Вариклечков, морски офицер с огромни заслуги за развитието на българския военен флот. Иван Петров е роден в София – на 07.07.1891 г., в семейството на полковник Петър Вариклечков. През 1910 г. завършва Военното училище в столицата с артилерийска специалност. Участва в двете Балкански войни, а през 1915 г. завършва курс за морски офицери. В началото на Първата световна война, по време на т.нар. "неограничена подводна война", Вариклечков

служи на немски подводници в Северно море и Атлантическия океан. След включването на България във войната, става командир на торпедоносца „Смели“ и член на екипажа на първата българска подводница. Вариклечков участва в морските акции, подкрепящи сухопътните български войски в Добруджа. Под командването на офицер Вариклечков е организирано отвлечането на съюзен турски ветроход, пленен от румънците в пристанище Балчик (тогава принадлежащо на Румъния). За тази акция Вариклечков е награден с турския орден "Меджидие". След излизането на България от войната, под огъня на германците, българският офицер превежда през Дунава френски войски. Награден е с френския Орден на почетния легион.

От 1922 до 1924 г. капитан Вариклечков е командир на Дунавската флотилия, а след това специализира в различни корабни и брегови подразделения, щабове и учебни заведения на германския военен флот. Българският морски офицер особено се интересува от подводничарското дело и дава своя принос в неговото развитие – един от методите за откриване на противника в морето се нарича "Способът на Вариклечков". Капитан Иван Вариклечков командва българския военен флот в два периода – през 1933 - 1935 и през 1937 - 1939 г., като в промеждутъка е флигел-адютант на цар Борис III. Той е първият български морски офицер, удостоен с адмиралско звание (контраадмирал) по време на действителна военна служба. Докато командва флота, контраадмирал Вариклечков прави разработки, планове, инструкции по организацията и реорганизацията и дейността.

Преди началото на Втората световна война, Вариклечков има изключителен принос за възвръщане боеспособността на българския флот, за снабдяването му със съвременни плавателни съдове и въоръжение. Помага България да започне производството на собствени морски и речни заградни мини, които са три пъти по-евтини от вносните. Успява да внесе три торпедни катера тип "Люрсен", с универсални възможности за бойни действия. Води тежка борба с Министерството на войната за построяване на подводници за нашия флот от немската фирма "Круп верфт", които са сред най-модерните тогава. Вместо тях обаче наши министри налагат внасянето на подводници с качества, подходящи не за Втората, а за Първата световна война. Контраадмирал Вариклечков остро ...

продълж. на стр. 3

Контраадмирал Иван Вариклечков

критикува тази политика. През октомври 1939 г. се провежда коронен съвет, на който пред царя и министрите адмиралът се противопоставя категорично на плановете България да стане съюзник на Германия. Той убедено заявява, че това е огромна грешка, защото Германия ще загуби войната. Уволнен е и става фермер. След 9 септември 1944 г. е арестуван, разследван, лежи в лагери и затвори, наблюдаван е от Държавна сигурност. Пенсията му е спряна, но не търси покровителство от никого. Умира през 1974 г. на 83 години.

През 2011 година във Варна е открита Паметната стена, посветена на контраадмирал Иван Вариклечков и неговото дело. Тя се намира на ул. „Преслав“ № 16, вдясно от парадния вход на Щаба на флота. Мемориалната стена е изградена по инициатива на община Варна, ВМС, Съюза на подводничарите, Военноморския музей и Варненската и Великопреславска митрополия, във връзка със 120-годишнината от рождението на контраадмирала. На стената е поставен и осветен красив орелеф, изработен от варненския скулптор Кирил Янев, учител по рисуване дълги години в нашето училище.

Орелеф - Релефно скулптурно изображение, при което фигурата изпъква над общия плосък фон с повече от половината от своя обем.

Катерина Раличкова - учител по история и цивилизация

Вдъхновен от училището

Александър Иванов преподава философия в нашето училище вече четири години. Завършил е тук и вдъхновен как учителите помагат на младите да се развиват, да създават, да творят и да стават по-добри хора, той се завръща, сбъдвайки своята мечта.

Като ученик е искал да участва във фолклорната експедиция в с. Аспарухово, организирана от г-жа Елеонора Николова, но поради здравословни причини тогава не успява. Затова като преподавател се възползва от тази възможност да подкрепя проекта и това беше причината за запознанството ни с него.

Той ни разказва въодушевено как неговият предмет влияе на човешкото мислене и развитие чрез връзка с психологията. Определя философията като най-комплексната наука, защото допуска множество гледни точки, чрез които се разсъждава пълноценно и се развиват отлични социални умения, учи ни да работим в екип, да си помагаме и да създаваме друг поглед към нещата, различен от общоприетия. „Общо взето, тя кара колелцата на сивото ни вещество да се въртят“.

продълж. на стр. 4

Познаващ добре учениците от нашето училище, г-н Иванов създаде подкаста „Ученически глас“ и споделя кое го е мотивирало за това. Исква учениците да изразяват мнението си и да говорят за всичко, за което пожелаят. Екипът наскоро спечели награда в Националния ученически конкурс за литературно творчество и журналистика „Стоян Михайловски“ – гр. Русе. Тя показва успеха на това начинание, гарантиран от изявения интерес към проекта.

Александър Иванов споделя и за важноста на оценките: „Цифрите не са важни, важни са

знанията.“ За да ни убеди, разказва забавна и поучителна случка с негов ученик. Един осмнокласник много искал да изкарва само шестици, а получавал добри оценки, които отговаряли на знанията му. Затова г-н Иванов взел тетрадка, написал два реда с шестици, подписал се отдолу и попитал ученика: „Сега като ги написах тези шестици, животът ти промени ли се, научи ли нещо ново?“ Цифрите показват само доколко учебният материал е бил усвоен за момента, а не те квалифицират като човек и като личност.

Симеон, Никол Давидова, Карина и Магдалена - VII А клас

“Светът на мечтите” на VII А клас

Вярвате ли още в детските си мечти? Помните ли ги – онези първите, най-смелите и красивите? Ако искате да разберете как такива мечти могат да се осъществят, то тази книга е точно за вас. „Светът на мечтите“ е сборник с приказни приключения и забавления, създадена изцяло от нас, учениците от 7А клас, през миналата учебна година като проект по фолклор и митология под ръководството на г-жа Елеонора Николова, наш учител и класен ръководител.

Книгата съдържа 27 авторски приказки и ще ви пренесе в различни измерения, времена и места с необикновени герои и много интересни случки с тях. Те пресътворяват целия свят, затова сме ги групирани в четири раздела: „Вода“, „Земя“, „Въздух“ и „Огън“. Всяка една история е уникална и ви гарантира приключенстване из света на мечтите чрез много екшън, безброй изпитания, неочаквани обрати и най-вече забавления с вълшебни и смахнати герои!

Освен, че ще можете да се насладите на интересните приказки, ще разберете какви са били нашите детски мечти и как си представяме, че можем да ги осъществим. „Светът на мечтите“ е нашата дебютна книга, в която освен автори сме илюстратори, създатели и нейни издатели.

продълж. на стр. 5

Тази книга представихме на XXX Национална конференция по български език и литература, история и философия в нашето училище и бяхме отличени с награда. Участвахме и в VII издание на конкурса “Приказни истории с БНР Бургас”, като 16 приказки бяха наградени с публикация в специалния сборник. Нашето приказно издание е 15-то поред, създадено в нашето училище. В момента подготвяме буктрейлъра на книгата, с който през март ще участваме в XVII Международен филмов фестивал.

Книгата няма възрастово ограничение и е за всеки човек с въображение, който се наслаждава на приключения, създадени от млади писатели. Препоръчва се за всички четящи хора и затова сме създали електронно издание, което е достъпно чрез QR код.

А щом прочетете нашите магични истории, може да се впуснете във вашето приключение и да се присъедините към „Светът на мечтите“ - той е отворен за нови посетители и ще ви приветства с радост и удоволствие!

Надежда Титерякова, Ралица Стоянова и Симона Гюрова - VII А клас

Художникът и непознатата

Залата бе препълнена. Очите на хората шареха по платната, запълнени с ярки багри, и се вълнуваха. Очертаваше се изложбата на художествената гимназия да пожъне голям успех - десетки души подвикваха подир касиерката, за да заявят коя картина искат да приберат у дома.

Въодушевляването на присъстващите бе сякаш заразно - дори служителите на галерията изглеждаха заплени от произведенията на младите творци. Изкуството ги бе омагьосало до такава степен, че сякаш никой не забелязваше какво всъщност се случваше в просторното помещение.

Красива девойка стоеше пред една картина и не помръдваше. Тя съзерцаваше красив натюрморт на лилави орхидеи в кашпа. Погледът на момичето попиваше всеки детайл. Устните му се извиваха в лека усмивка, след като за пореден път оглеждаше красотата пред себе си. А след това извърна глава. Топлите му като кафе очи бяха фиксирани върху едно момче в другия край на залата.

продълж. на стр. 6

Девојката придоби замечтано изражение, а лицето ѝ грейна. Страните ѝ се зачервиха. Тя продължаваше да наблюдава младежа, който дори не поглеждаше в нейната посока - водеше разпален разговор с други две момчета, които вероятно бяха от неговия клас. Смееха се, ръкомахаха и си разменяха шеги. Девојката, омагьосана от момчето, не забеляза как залата бавно се изпразни. Бе дошло време и тя да си ходи.

Погледна още веднъж към лилавите орхидеи и се отправи към стълбите. Заслиза бавно по тях, а след като излезе в двора на галерията, студеният вятър я блъсна в лицето. Студът отвън нямаше нищо общо с уютната и топла обстановка, царяща на тавана на градската галерия. Навън се сипеше ситен дъждец, който изтри усмивката на момчето, и то потегли към дома, а в главата му се въртяха песимистични мисли, свързани с младежа, който цяла вечер не излезе от ума ѝ.

Уви, за нея той щеше да си остане една неосъществена мечта.

Смехът на приятеля му и леката миризма на вино го измъкнаха от собствените му мисли. Осъзна, че още седи в ъгъла на таванското помещение на градската галерия, шегува се със съучениците си и се черпи с тях по повод прекрасната изложба. Картините, окачени по стената, отваряха врати към нови светове и подтикваха наблюдателите им да мечтаят. Точно това правеше и младежът, само дето неговата мечта бе плод не на красиво платно, а на една плаха усмивка в другия край на залата.

Очите на младежа не слизаха от девојката, която стоеше пред неговата картина, откакто бе дошла. Любуваше се на красавицата точно както тя на неговата творба. Усети, че отново се е разсеял от полюшването на червенокосите ѝ къдрици и отново направи опит да се присъедини към разговора на събеседниците си. Момент преди да извърне поглед към приятелите си, той забеляза, че красивата непозната обръща глава в негова посока. Успя за миг да зърне нежното ѝ лице, шоколадовите ѝ очи и порозовелите бузи. Топлина се разля из цялото му тяло и на лицето му грейна широка усмивка, придружена от тих смях. Позволи си да вкуси още веднъж от хубостта ѝ, а после се включи в дискусиата на съучениците си. Вечерта премина в шеги и закачки, никой не усети кога е станало време за прибиране.

На излизане от тавана момчето огледа за последно помещението с надежда непознатата да е още там, но тя беше си тръгнала. Младежът въздъхна, заслиза бавно по стълбите, а образът на момчето щеше да го преследва до края на вечерта. В мислите си виждаше лицето на красавицата, заради която беше като омагьосан и заради която дълго време не успя да заспи до малките часове на нощта.

МЕЖДУЧАСИЕ - ОТГОВОРИ НА БРОЙ 2

Открийте разликите

Илюстрации: Нелина Алексиева - XII Б клас

Главоблъсканица

баница, бъдник, гювеч, елха, елф, зелник, изненада, канела, кисело зеле, меденик, питка, планина, пуйка, Рудолф, сарми, свещ, семейство, снежен човек, сняг, традиции, уют, шейна

Я	А	Н	И	Ц	Е	Х	Г	И	М	Р	А	С	Е	Т	Ъ	У	И	О
К	Ч	А	З	Ъ	С	В	Е	Д	Ц	Ж	Ф	Ж	П	Г	Я	Н	С	Н
И	Ш	Б	Ъ	Д	Н	И	К	З	Б	Ф	Р	Л	В	Р	Р	Б	Ж	Ц
С	Л	Щ	А	Ю	Т	Ж	Ъ	А	Я	Ч	А	Е	Л	Ф	У	О	А	К
Е	Р	В	Я	Н	Ч	Р	Ъ	И	З	Н	Е	Н	А	Д	А	Н	Б	П
Л	К	Ю	П	Ш	И	Л	М	Н	И	К	О	И	Й	Н	Й	Б	Й	И
О	Е	И	У	Х	Ж	Ц	Г	Н	Ъ	П	Т	Ф	Ъ	Е	З	Д	Р	Т
З	В	К	Ч	С	И	Б	А	Р	Ц	У	З	Я	Ш	О	Л	К	Х	К
Е	О	А	Ч	Я	В	Т	У	О	Й	Й	Д	А	С	Д	Г	Х	И	А
Л	Ч	Н	Щ	Ю	М	Е	Д	Е	Н	К	И	Е	Т	У	Е	Г	Д	А
Е	Н	Е	В	Е	Р	Т	Х	Г	Д	А	С	К	Й	Ж	Л	Ъ	К	Я
В	Е	Л	Ъ	Б	Ч	У	Щ	Л	Ю	Г	Щ	Ю	Ш	Б	Х	Ч	С	Т
С	Ж	А	Г	Р	Р	У	Д	О	Л	Ф	Я	Г	Ж	Ъ	А	Е	Т	Ю
Р	Е	В	Е	Ъ	Й	Ц	С	С	Е	М	Е	Й	С	Т	В	О	В	У
Ъ	Н	Ч	Г	Ю	В	Е	Ч	Д	У	К	Ж	В	Р	Я	Ч	Д	Ц	Х
Б	С	Ъ	Ф	Ц	В	О	Ч	Щ	Ж	О	Т	Р	А	Д	И	Ц	И	И
З	З	Е	Л	Н	И	К	В	С	В	Е	Щ	Щ	Т	Ц	К	Т	Я	З

Съставител: Йонета Петрова - XII Б клас

МЕЖДУЧАСИЕ

Открийте разликите

Илюстрации: Нелина Алексиева - XII Б клас

Главоблъсканица

БЪЛГАРСКИ ВЛАДЕТЕЛИ: Аспарух, Батбаян, Борис, василевс, Владимир Расате, Гавраил Радомир, деспот, Иван Владислав, Иванко, Иван Срацимир, кесар, Маламир, Момчил, Петър, Пресиян, Симеон, Телериг, Тервел, Фердинанд, цар

А	С	П	А	Р	У	Х	О	У	Т	Е	Ж	Й	О	С	Ч	Л	В	Ю
Я	Ч	Е	В	А	Л	С	И	Д	А	Л	В	Н	А	В	И	Л	И	К
Т	Д	Б	Р	Х	Ц	И	Л	Ч	В	Е	Р	Т	Ъ	У	А	И	Ъ	И
О	Ъ	А	В	А	С	И	Л	Е	В	С	Ъ	Ф	Х	Д	У	З	Р	Т
П	Р	Т	Т	Г	Д	У	П	А	С	Д	Ф	Г	И	Х	Т	К	В	П
С	Т	Б	И	В	А	Н	С	Р	А	Ц	И	М	И	Р	Е	Ц	Ж	Е
Е	У	А	Ъ	Ф	Е	Й	Ц	Т	Ъ	У	И	И	О	В	Р	Ъ	И	Т
Д	Н	Я	У	Д	Р	М	Б	А	Ч	Р	Ш	Д	Щ	Ж	В	Ю	К	Ъ
Е	Ф	Н	И	С	Ф	Н	Д	Я	Р	В	Ж	Т	Ъ	Й	Е	А	Ф	Р
Г	А	В	Р	А	И	Л	Р	А	Д	О	М	И	Р	Б	Л	А	М	Д
Р	Ж	Й	О	А	Ж	Х	С	К	Л	Р	Н	В	Ж	О	Г	Ч	О	Ж
И	Ц	С	П	И	В	А	Н	К	О	Я	А	Й	Л	Ъ	Б	Ц	М	Й
М	Ъ	И	Ш	Ч	Т	Ъ	С	З	И	И	Т	Р	Б	К	П	Ш	Ч	М
А	З	М	Щ	Е	Б	Т	Ч	С	А	И	Б	О	Р	И	С	Й	И	Ж
Л	А	Е	Ю	Г	И	Р	Е	Л	Е	Т	Е	Д	Х	О	Ч	Д	Л	Ъ
А	Я	О	Л	Ф	Е	Р	Д	И	Н	А	Н	Д	Е	Г	Д	Т	А	З
М	В	Н	К	Ъ	П	Г	З	Ъ	Ц	Ъ	У	Т	В	Р	А	С	Е	К

Съставител: Йонета Петрова - XII Б клас

Редактори на броя: Радостина Иванова, Дарена Маринова,
Виктория Славова, Изабел Атанасова, Ирена Петрова,
Йонета Петрова, Нелина Алексиева, Никол Генчева, Стефания Станева

